

Rapport

Rapport betreffende een klacht over de politiechef van de regionale eenheid Noord-Nederland.

Publicatiedatum: 18 september 2014

Rapportnummer: 2014/118

Klacht

Ook klaagt verzoeker over de nakoming van de toezegging van de politiechef om de reiskosten die verzoeker in het kader van de klachtbehandeling heeft gemaakt, te vergoeden.

Bevindingen

Standpunt van verzoeker

Verzoeker reed op 1 april 2013 van zijn werk naar huis. Omdat hij zich niet goed voelde, heeft hij de snelweg verlaten en zijn auto op een parkeerplaats gezet. Korte tijd later werd verzoeker met een zaklamp in zijn gezicht geschenen en werd het bijrijdersportier opgetrokken. Verzoeker werd aangesproken door een politieambtenaar in uniform (en volgens verzoeker reed deze politieambtenaar in een opvallende politieauto), met de mededeling dat hij daar niet mocht staan en dat hij door moest rijden. Verzoeker, die niet bekend was in de omgeving, bleek op een ontmoetingsplek te hebben geparkeerd. Het bord 'verboden voor onbevoegden tussen zonsondergang en zonsopgang' aan het begin van de parkeerplaats had verzoeker niet gezien. Verzoeker wilde een klacht indienen over de manier waarop de politieambtenaar hem te woord had gestaan en belde diezelfde avond 0900-8844, het landelijke telefoonnummer van de politie. Verzoeker werd verwezen naar de website van de politie.

Toen verzoeker 's nachts thuis kwam, bemerkte hij dat hij een doosje lagers miste dat naast hem op of voor de bijrijdersstoel had gelegen. Volgens verzoeker moet het uit de auto zijn gevallen toen de politieambtenaar het bijrijdersportier had opgetrokken. Verzoeker is direct naar het politiebureau in zijn woonplaats gegaan om van de vermissing melding te maken. De politie is die nacht nog op de parkeerplaats gaan zoeken, maar het doosje werd niet gevonden.

Op 2 april 2013 diende verzoeker via de website van de politie een klacht in over het gebeuren. Naar aanleiding daarvan is de politie op zoek gegaan naar de betrokken politieambtenaren. Politieambtenaren K. en L. hadden op de bewuste avond dienst en hebben een man gecontroleerd op de bewuste parkeerplaats en aan hem een bekeuring uitgeschreven. Hun beschrijving van de situatie kwam echter in het geheel niet overeen met de lezing van verzoeker.

Om die reden werd de klacht voorgelegd aan de klachtencommissie van de eenheid Noord-Nederland. In het kader van de klachtbehandeling ontving verzoeker een afschrift van het interne klachtendossier. In het klachtendossier bevond zich onder meer een proces-verbaal van

bevindingen van politieambtenaar K. Daarin beschrijft deze K. dat hij naar aanleiding van de klacht van verzoeker genoemd proces-verbaal heeft opgemaakt. Samengevat beschreef K. in het proces-verbaal dat hij op 1 april 2013 een controle had uitgevoerd op genoemde homo-ontmoetingsplaats en dat hij daar een bekeuring had uitgedeeld aan een persoon die daar verklaarde te zijn omdat hij homo was en sex wilde. Deze persoon was volgens K. verzoeker. Verzoeker diende hier vervolgens ook een klacht over in, evenals over de behandelingsduur van zijn klacht.

Tijdens de behandeling van de klacht voor de commissie herkende verzoeker de betrokken politieambtenaren, en dan met name politieambtenaar K., als zijnde de politieambtenaar die verzoeker op de bewuste dag had aangesproken. De politieambtenaren K. en L. herkenden verzoeker in het geheel niet.

De commissie adviseerde de politiechef om zich te onthouden van een oordeel over de klacht over de bejegening. De commissie overwoog daarbij dat het zeer wel mogelijk was dat verzoeker door politieambtenaren onheus was bejegend, maar dat dit door K. en L. was gebeurd, was niet gebleken. De commissie onthield zich van een oordeel over de klacht over de zoekgeraakte lagers en adviseerde de politiechef de klacht door te sturen naar de afdeling juridische zaken. De commissie adviseerde de politiechef voorts om de klacht over de behandelingsduur en de klacht over het door K. opgemaakte proces-verbaal van bevindingen gegrond te verklaren. Met name dit laatste punt achtte de commissie dermate ernstig, dat niet kon worden volstaan met excuses, maar dat een vergoeding op zijn plaats was voor de kosten die verzoeker heeft moeten maken om twee keer naar Leeuwarden te reizen. Ook adviseerde de commissie de politiechef om de relevante politiegegevens aan te passen.

Standpunt van de politiechef

Bij brief van 18 februari 2014 deelde de politiechef verzoeker zijn oordeel mee over de klachten van verzoeker. De klachten over de bejegening en het zoekraken van de lagers werden in afwijking van het advies van de klachtencommissie ongegrond verklaard, omdat niet kon worden aangetoond tegen wie de klacht was gericht en of de lagers door toedoen van de politie waren kwijtgeraakt. De klacht over de behandelingsduur en het proces-verbaal werden gegrond verklaard en het advies om verzoeker een reiskostenvergoeding aan te bieden werd overgenomen. Nadat verzoeker zich tot de ombudsman had gewend en de ombudsman bij de politie had geïnformeerd naar de stand van zaken, bood de politie verzoeker op 16 juli 2014 een bedrag aan van 367,32 euro tegen finale kwijting. Dit bedrag was gebaseerd op een bedrag van 41,89 euro voor een enkele reis met een benzine auto van de woonplaats van verzoeker naar Leeuwarden en van 100 euro per dag aan tijd. Ook bood de politie excuses aan voor de late reactie.

Reactie van verzoeker op het standpunt van de politiechef

Verzoeker was het er niet mee eens dat de politiechef twee van zijn klachten ongegrond had verklaard. Hij vindt het onbegrijpelijk dat de politie het aan de ene kant zeer wel mogelijk acht dat hij door politieambtenaren (of mensen die zich als zodanig hebben voorgedaan) onheus is bejegend, maar dat het ongelijk vervolgens bij verzoeker wordt gelegd, omdat de politie de juiste ambtenaren niet heeft kunnen vinden.

Daarnaast vindt verzoeker het ongehoord dat de politie vijf maanden heeft gewacht met het overgaan tot het aanbieden van een reiskostenvergoeding en dat de politie vervolgens met een dergelijk laag bedrag komt. Het bedrag komt op verzoeker over als een regelrechte belediging. Verzoeker acht een vergoeding van 1500 euro meer op zijn plaats, gezien het geknoei van de politie in deze zaak en alle tijd en moeite die hij zelf in de zaak heeft moeten steken. Daarnaast begreep verzoeker niet hoe de politie tot een bedrag van 367,32 was gekomen. Verzoeker heeft dit op 22 juli 2014 voorgelegd aan de politie. Van de politie ontving verzoeker op 18 augustus 2014 een reactie dat hij de gevorderde 1500 euro niet heeft onderbouwd en dat de politie geen aanleiding zag om op haar eerder ingenomen standpunt terug te komen.

Intern klachtendossier

In het kader van de klachtbehandeling verstrekke de politiechef het intern klachtendossier aan de Nationale ombudsman. Daarin bevindt zich onder meer een rapport van de klachtbehandelaar. Over het zoeken naar de betrokken politieambtenaren vermeldde hij het volgende: 'destijds navraag gedaan bij het team waaronder de plaats van het incident valt en bij het verkeershandhavingsteam. Door de gegeven terugkoppeling op deze vraag kwam er toen niet uit dat er nog andere eenheden van de politie (dan K. en L.) die avond op die plaats actief zijn geweest met controle. Theoretisch kunnen het zelfs dan collega's uit Flevoland geweest zijn.'

Aanvullende vragen van de Nationale ombudsman

Op verzoek van de Nationale ombudsman heeft de politie geprobeerd het telefoongesprek na te trekken dat verzoeker op 1 april 2013 met 0900-8844 zegt te hebben gevoerd. Op het mobiele nummer van verzoeker bleek geen telefoongesprek geregistreerd te staan. Verder liet de politie weten dat alle telefoongesprekken die op 0900-8844 binnenkomen bij het Politie Service Centrum, automatisch worden opgenomen en bewaard. Ze kunnen niet door toedoen van medewerkers worden gewist.

Ook heeft de Nationale ombudsman verzocht om een kopie van de bekeuring die K. op 1 april 2013 zegt te hebben uitgeschreven aan een andere persoon dan verzoeker. De ombudsman heeft vastgesteld dat er door K. inderdaad aan een andere persoon dan verzoeker op 1 april 2013 omstreeks 22.00 uur een boete is uitgeschreven voor het zich na zonsondergang bevinden op de bewuste parkeerplaats.

Beoordeling van de klachten

Ten aanzien van het ongegrond verklaren van twee klachten:

Aan welke behoorlijkheidsnorm toetst de Nationale ombudsman de gedraging?

Het vereiste van goede motivering houdt in dat de overheid haar handelen en haar besluiten duidelijk aan de burger uitlegt. Daarbij geeft zij aan op welke wettelijke bepalingen de handeling of het besluit is gebaseerd, van welke feiten zij is uitgegaan en hoe zij rekening heeft gehouden met de belangen van de burger. Deze motivering moet voor de burger begrijpelijk zijn. Dit vereiste brengt met zich mee dat een politiechef zich onthoudt van een oordeel over een klacht, als de feiten niet kunnen worden vastgesteld en de verklaring van de klager niet meer of minder aannemelijk is dan de verklaring van de politie over de gebeurtenis waarover wordt geklaagd.

Wat is het oordeel van de Nationale ombudsman?

Een merkwaardige zaak. Verzoeker heeft een klacht over een duidelijk beschreven gebeurtenis, waarbij volgens hem twee politieambtenaren zijn betrokken. Maar van die gebeurtenis zijn geen getuigen, de bij de commissie opgeroepen politieambtenaren herkennen verzoeker en de door hem omschreven situatie niet, het door verzoeker aangevoerde telefoongesprek met 0900-8844 staat niet geregistreerd en de vermiste lagers zijn niet teruggevonden. Het verhaal van verzoeker is op die manier niet te verifiëren. Een (verdere) zoektocht naar mogelijke andere politieambtenaren (eventueel zelfs uit andere eenheden) zal naar verwachting niets opleveren en is onevenredig gezien de geringe ernst van de omschreven gebeurtenis. Hoe onbevredigend het ook moge zijn, dit betekent volgens de ombudsman dat niet kan worden vastgesteld of het klopt wat er volgens verzoeker op de avond van 1 april 2013 is gebeurd. Het verhaal van verzoeker is ook niet meer of minder aannemelijk dan het verhaal van de politie. De politiechef had dan ook niet tot het oordeel kunnen komen dat de klacht van verzoeker over de bejegening en de vermiste lagers ongegrond is. Hij had zich in dit geval, overeenkomstig het advies van de klachtencommissie, op deze twee punten van een oordeel moeten onthouden. Er is gehandeld in strijd met het vereiste van goede motivering.

De klacht van verzoeker is in zoverre gegrond.

Ten aanzien van de nakoming van de toezegging om onkosten te vergoeden:

Aan welke behoorlijkheidsnorm toetst de Nationale ombudsman de gedraging?

Het vereiste van voortvarendheid houdt in dat de overheid zo snel en slagvaardig als mogelijk handelt. Dit vereiste brengt met zich mee wanneer de overheid zelf heeft aangeboden om gemaakte reiskosten te vergoeden, dat zij dan snel contact opneemt met betrokkene om aan het gedane aanbod gevolg te geven.

Wat is het oordeel van de Nationale ombudsman?

Het is niet gebruikelijk dat aan burgers in klachtenprocedure een vergoeding wordt geboden voor de gemaakte reiskosten. In deze zaak heeft de commissie de politiechef geadviseerd dat wel te doen gezien de ernst van de gedraging (het ten onrechte in een ambtsedig proces-verbaal een gedraging aan verzoeker toeschrijven) en de politiechef heeft dat advies overgenomen. Daarna bleef het echter stil en pas na een interventie van de ombudsman heeft de politiechef gevolg gegeven aan zijn aanbod. De politiechef heeft daarbij excuses aangeboden voor de late reactie. Als een instantie zelf aanbiedt om reiskosten te vergoeden in verband met een gemaakte fout, dan is het van belang dat hierbij voortvarend wordt gehandeld. Dat kan de acceptatie van het gebaar ook ten goede komen. De ombudsman is van oordeel dat de politiechef daar in dit geval in tekort is geschoten. Er is gehandeld in strijd met het vereiste van voortvarendheid.

De klacht is in zoverre gegrond.

De ombudsman heeft er met instemming kennis van genomen dat verzoeker inmiddels een bedrag is aangeboden en dat er excuses zijn gemaakt voor de late reactie. Daarbij overweegt de ombudsman dat het aangeboden bedrag hem niet onredelijk voorkomt. De ombudsman overweegt voorts dat voldoende is uitgelegd uit welke componenten het bedrag bestaat, maar merkt wel op

dat er waarschijnlijk een rekenfout is gemaakt. Het aangeboden bedrag zou niet 367,32 euro, maar 367,56 euro moeten zijn (uitgaande van vier keer 41,89 euro en twee keer 100 euro).

Conclusie

De klacht over de ongegrondverklaring van twee klachten door de politiechef van de regionale eenheid Noord-Nederland is gegrond, vanwege strijd met het vereiste van goede motivering.

De klacht over de nakoming van de toezegging van de politiechef om reiskosten te vergoeden is gegrond, vanwege strijd met het vereiste van voortvarendheid.